

[Eva Møller]

ved godt, at socialdemokratiet gerne ser, at alle beløb i dette land beskattes to gange. Vi oplever det med formuebeskatningen, og vi oplever det på andre områder. Fra konservativ side tror vi gerne, at socialdemokratiet, hvis jeg må sige det lidt brutalt, gerne ville gå ind for den totale skatteplyndring. Vi oplevede en afskaffelse af skattefradragets retten med overgangen til kildeskat, og vi fik den gang at vide, at skatten blev såmænd ikke så høj, og det var nærmest urimeligt, at vi ville have nogle garantier for, at skatten ikke kunne overstige to tredjedele. Nu oplever vi alligevel gang på gang, at vi har brug for dette skatteloft.

Til hr. Tinning skal jeg blot sige, at vi er nok ikke enige om så forfærdelig meget. Det, jeg fandt tiltalende, var, at man fra VS' side ønskede at gøre noget for de uddannelsessøgende, men vi kan altså ikke økonomisk klare det ud fra den model, som hr. Tinning lagde frem. Her vil jeg da gerne sige, at jeg er helt enig i hr. Hans Jørgen Jensens udtalelse. Det kunne da være rart at høre, hvor man ville skaffe pengene fra, for forsvarsbudgettet er altså ikke så stort, som man somme tider har indtryk af, når man hører, at det er derfra, VS og SF vil hente alle deres øgede udgifter.

Tørnæs (V):

Nu behøver jeg ikke føre en lang forsvarstale for de statsgaranterede lån, det har den forrige taler allerede gjort, men jeg føler da trang til alligevel at sige til ministeren, at venstre har ikke ændret opfattelse, og det er ikke korrekt, når ministeren siger, at det ikke var en lyksalig idé. Det mener vi faktisk det var, hvis man kigger på, hvordan forholdene var. Da de blev gennemført i 1975, havde vi en rente på 8-9 pct. Det kan man prøve at sammenligne med, hvilke vilkår de studerende får efter ministerens eget forslag, hvor de - selv med den rentestøtte, det støtteelement, som er i det - er oppe på væsentlig højere procenter, måske en 11-12-13 pct., afhængigt af hvad diskontoen vil være.

Men det kan vi selvfølgelig harcelere længe over og trække mange vinkler over til den førte, forkerte økonomiske politik, men det er ikke lige sagen i dag. Jeg synes, det ville være mere interessant at prøve på at kigge på de 600 mill. kr., som man budgetterer med i

ministerens forslag. Hvordan ville de kunne fordeles, og hvor langt ville de kunne række, hvis man i stedet for at operere med statslån opererede med rentelettelser for banklånene i stedet for?

Jeg lagde ikke skjul på i mit første indlæg, at noget af det, vi prioriterer meget højt - for vi er klar over, at det, vi taler om her, er en prioritering af nogle midler, hvordan vi vil disponere dem - er en gradvis afvikling af forældreafhængigheden. Gradvis, fordi det er dyrt. Vi mener, at det er rigtigt at få en økonomisk ligestilling for de uddannelsessøgende efter det fyldte 18. år, men samtidig siger vi, at der i fremtiden må lægges mindre vægt på stipendier og en tilsvarende større vægt på rentelette lån. Det vil vi meget gerne bidrage til og aktivt medvirke til i udvalgsarbejdet at se hvordan vi kan få gennemført.

Marianne Bentsen-Pedersen (SF):

Jeg synes ikke, den socialdemokratiske ordfører skal tale så meget om andre partiers store ord og fede flæsk. Jeg synes i grunden, at den socialdemokratiske ordfører i sit første indlæg kom med temmelig mange store ord, og jeg synes også, at man om socialdemokratiet kan sige, at det i hvert fald har haft fedt valgflæsk, for i valgkampen var vi nogenlunde enige med socialdemokraterne om, hvad der skulle gøres på dette område.

Ministeren siger, at det desværre ikke er flere penge, og derfor kunne hun ikke tage stilling til, om det skulle være en forhøjelse af beløbet, eller det skulle være en nedsættelse af renten, der eventuelt kunne være tale om. Jeg gik ud fra det, der står i fremsættelsestalen om, at dette er første etape. Jeg går ud fra, at den næste etape betyder flere penge - ikke færre i hvert fald. Derfor var det, jeg spurgte, om disse eventuelle flere penge skulle bruges på at forhøje beløbet eller skulle bruges på at sætte renten ned eller fjerne den.

Jeg spurgte også ministeren i mit første indlæg, om ministeren mener, at det forslag, der her er fremsat, kan gøre gældssaneringen undværlig efter den periode, hvor de beløb, der nu står tilbage efter 1975-ordningen, er indbetalt eller er godskrevet, om denne ordning vil kunne ophæve den gældssaneringsordning, sådan at den kan hvile i sig selv.